

Rozwój

Wszystko, co istnieje dąży do uzyskania swojego apogeum, aby móc się wyrazić w sposób możliwie pełny i precyzyjny. Dlatego też wszystkie organizmy, jakie możemy zaobserwować w przyrodzie najpierw są małe i niepozorne, a potem dorosłe i w pełni sił i swoich możliwości.

Nie inaczej sprawa przedstawia się z człowiekiem, w którego naturę także wpisany został rozwój i dążenie do wydobycia swojego własnego indywidualnego, ukrytego w nim potencjału.

Jak tylko potencjał ten zostanie przez niego odkryty, natychmiast istota ludzka zaczyna go realizować i zawsze robi to na swój własny sposób i w tempie, które jej aktualnie odpowiada.

Cały szkopuł polega na tym, aby po odkryciu swojego własnego potencjału, umieć skupiać się na tych sprawach, które rzeczywiście prowadzą do jego urzeczywistnienia, a aby było to

możliwe, trzeba znaleźć odpowiednią przestrzeń, która zapewni wszystkie konieczne do tego warunki.

Kolejnym istotnym etapem jest nie zatracanie się w tym procesie bez pamięci, ale aby w trakcie urzeczywistniania własnego potencjału nieustannie szanować prawa rządzące ciałem, psychiką i umysłem, w taki sposób, aby eliminować wszelką przesadę, która wprowadza w perspektywie czasu rozliczne dysonanse nie tylko pomiędzy synchroniczną pracą wcześniej wymienionych obszarów, ale także w samym ich funkcjonowaniu.

Należałoby także rozeznać swój potencjał co do jego przydatności dla siebie i społeczeństwa, czyli tego, czy jego realizacja nie przyniesie w konsekwencji nieuzasadnionej krzywdy kogokolwiek.

Po dokonaniu takiej analizy nawet wówczas, jeśli nie uda się w pełni urzeczywistnić określonego potencjału, to i tak ktoś, kto chociaż podejmie taką próbę, pozostaje na wygranej pozycji, ponieważ odebrał po drodze cenne

lekcje, które z całą pewnością i tak
koniec końców przyczynią się do
ogólnego rozwoju jego świadomości.